

opusdei.org

Zomknutý tím rodičov a učiteľov v škole Makoré

V Abidžane, v Pobreží
Slonoviny, rodičia s učiteľmi
úzko spolupracujú na tom, aby
vybudovali školu, ktorá
presadzuje cnosti, ktoré sa deti
učia doma.

11.09.2015

Abidžan so svojimi viac než tromi
miliónmi obyvateľov je najväčším
mestom Pobrežia Slonoviny. Aj keď je
už občianska vojna minulosťou, do

tohto mesta sústavne prichádzajú noví prisťahovalci, utekajúci z oblastí, v ktorých pretrváva násilie a usádzajú sa na predmestiach mesta, kde životné podmienky možno označiť za veľmi zložité.

Projekt Etimoé-Makoré predstavuje výstavbu novej školy v zaostalej časti Abidžanu v Cocody, s cieľom poskytnúť kvalitné vzdelanie pre deti zo všetkých sociálnych, etnických a náboženských prostredí.

Hovorili sme s Cyrilom a jeho ženou Alvine, ktorí sú v tíme sponzorov projektu, a ktorých traja synovia Yoel-Axel, Charles Emmanuel a Peirre-Ilan tiež chodia do školy v Makoré. Dcéra, Grace Marie, chodí do materskej škôlky v sesterskej škole pre dievčatá Etimoé.

Cyril, bol si jedným z tých, ktorí mali na starosti propagáciu školy. Aké sú vaše ciele?

Sme skupina rodičov s malými deťmi a záleží nám na tom, aby sme dobre pripravili našich synov a dcéry pre život v tomto svete, ktorý je stále náročnejší. A tak sme sa rozhodli vytvoriť si „našu školu“ pre naše rodiny. Školu s pevným výchovným pôsobením a komplexným vzdelávaním v tom najplnšom slova zmysle. Chceme sa snažiť o to, aby naše deti dostávali výchovu v súlade s našimi vlastnými hodnotami, čiže v prostredí, kde výchova a vzdelávanie zo strany školy je na tých istých vlnových dĺžkach, akú deti dostávajú od svojich rodičov doma.

Chceme vybudovať školu, kde rodičia a učitelia pracujú ako jeden tím, kde vzdelávanie nie je len o tom, ako urobiť skúšky a nadobudnúť certifikáty. To je samozrejme dôležité, ale na prvom mieste ich musíme učiť ako žiť.

Alvine, ty si tiež stála už pri počiatkoch tohto projektu.

Samozrejme! Spočiatku tu bolo len málo žiakov. Postupne naši priatelia videli, ako naše deti dozrievajú a niektorí prehodili reč s ďalšími rodičmi, a tak počet žiakov narastal.

Je zaujímavé sledovať ako sa od rodičov vyžaduje, aby spolupracovali s učiteľmi na monitorovaní pokroku každého dieťaťa. Učitelia a rodičia sa často stretávajú a rozprávajú o svojich deťoch.

Cyril, ako by sa osobitne dala charakterizovať škola Makoré?

Predovšetkým tu ide o personalizovaný monitoring každého dieťaťa zo strany učiteľov a tútorov. Každý žiak má tútora, ktorý dohliada nad osobnostným a vzdelávacím rozvojom dieťaťa.

Angažovanosť rodičov sa veľmi podporuje. Pravidelne sa stretávajú s tútorom každého zo svojich detí. V závislosti od možností školy a osobnej zrelosti dieťaťa, po vzájomnej dohode sa stanovujú pre žiaka špecifické ciele. Okrem toho rodičia sú vítaní na kurzoch pre rodiny, na ktorých si vymieňajú skúsenosti a lepšie sa môžu vysporiadať s problematikou výchovy detí a života v domácnosti.

Okrem toho je to silný kresťanský charakter školy. Makoré kladie veľký dôraz na to, aby pomáhala deťom rásť v ľudských čnostiach, a pre rodičov, ktorí si to želajú, ponúka katolícku doktrinálnu a duchovnú formáciu.

Alvine a čo by si zdôraznila ty?

Každý rodič sa najskôr stretne s vedením školy, predtým než zapíše do školy svoje dieťa. Na tomto pohovore sa preberú všetky aspekty

projektu. A to aj vrátane stupňa zainteresovanosti, ktorý škola od rodičov očakáva. Bez tejto spolupráce by totiž tento výchovno-vzdelávací proces nefungoval.

Nekatolícki rodičia sa plne stotožňujú s orientáciou tejto školy. Veľmi často si želajú, aby sa ich deti tiež mohli zúčastňovať na špecificky kresťanskej výchove. Tieto hodiny, podobne ako aj svätá omša každý týždeň, nie sú však povinné.

Ďalšou skvelou vecou je, že deti pociťujú silnú patričnosť k svojej škole. Doma sa rozprávajú o svojich spolužiakoch, učiteľoch. Vytvárajú sa tak silné zväzky priateľstva medzi deťmi, ale aj medzi rodičmi.

Ako možno charakterizovať cnosti, ktoré chce škola učiť?

Cnosti, ku ktorým deti povzbudzujeme či už doma alebo v škole, spočívajú v nasledovnom: malé prejavy zdvorilosti,

starostlivosť o iných ľudí, priateľský postoj. V závislosti od veku a zrelosti povzbudzujeme týchto mladých ľudí k čistote, poslušnosti, úprimnosti, poriadkumilovnosti...

Okrem toho náš kaplán sa stará o duchovnú formáciu tých detí, ktorých rodičia si želajú, aby sa pripravovali na prvé sväté prijímanie, na birmovku, po dohode s farským kňazom. Na žiadosť niektorých rodičov sa organizujú aj hodiny katechézy, v rámci prípravy detí na krst.

A samotní rodičia?

Ako sme už uviedli, rodičia sú nabádaní, aby úzko spolupracovali s učiteľmi. Okrem stretnutí s tútormi ich detí, sú aj stretnutia rodičov žiakov danej triedy, ktoré sa konajú každý polrok a za cieľ majú zhodnotiť celkové riadenie a smerovanie školy. Na tieto stretnutia pozývame všetkých rodičov.

Mesačne sa konajú dni obnovy pre otcov a učiteľov. Zriadili sme provizórnu kaplnku, kým nepostavíme novú. Rodičia prispeli na zakúpenie potrebných liturgických predmetov, vrátane svätostánku a nádhernej sochy Panny Márie. Matky sa tiež pravidelne stretávajú na formačných prednáškach.

Cyril, aké najväčšie úlohy dnes stoja pred vami?

Každý rok sa rozrastáme o jednu novú triedu. Rastie aj počet zamestnancov a potrebujeme rozšíriť infraštruktúru. Náš architektonický projekt je veľmi ambiciózny, postupne sa bude stávať skutočnosťou, s príspevom nás všetkých.

To podstatné je, že výchovno-vzdelávací model, ktorý sme sa rozhodli implementovať, je dnes už realitou. Škola, kde rodičia, učitelia a

žiaci tvoria jeden úzko prepojený tím.

pdf | document generated
automatically from <https://opusdei.org/sk-sk/article/zomknuty-tim-rodicov-a-ucitelov-v-skole-makore/> (26.03.2025)